

ZEMTURIS

LATGALES NOVADA NEDĒĻAS LAIKRAKSTS

Nr. 3 (48)

1996. GADA 2. FEBRUĀRIS

CENA 5 SANTĪMI

AIZIESIM PIE «IZŠKIRŠANĀS SILĪTES»!

PĀRDOMAS PĒC ZIEMSVĒTKIEM UN GADMĀJĀ

Esam ceļinieki - no laicīgajām uz mūžīgajām majām. Ir svarīgi, ka atrodam isto ceļu, izšķiramies par Kristus mieru, ko mums pieteic Ziems vētā vēstijums. Ziems vētās atcerēsim Miera Nesiņu, kas atrodas trūcīgā siltītē. Vai īsti apjēdzam Ziems vētā būtību? - mums jājautā: ko saprotam ar mieru? Vai godīgi gribam mieru? - Arvien katrai jāzījet pašam no sevis: vai godīgi meklēju mieru un taisnību, vai varu tikt galā ar savu nemieru un mantkāri?

Mums visiem jāapstājas pie siltītēs - sastap Pestītāju, citādi mūsu šīs zemes ilgām nav jēgas. Tas attiecas uz visiem: trimdiniekim un dzimtenē esošiem! Visi gatavojamies svētkiem un ejam

pie «izšķiršanās siltītē». Vai dzirdam Jēzus Bērnu: Nāciet sapemt mieru savām sirdim! Miliet Mani! Vienīgi Es jums došu mieru, pasaulē to citur nekur «negūsiet!» - to labi saprata Flieles (Sveice) svētais brālis Nikolajs un savu dzīvi tā pakārtoja: «Miers ir vienīgi Dievā». Tātad - ja dzīvoju mieru, esmu Dieva paspārne!

Tas ir Jēzus Bērns siltītē, Bētlemes stālītē, kas mūs - trimdiniekus un dzimtenē esošos - šovakar aicina pie Sevis un liek izšķirties: Jūs vīsi esiet paaicinātie - jums došu Es Savu Mieru! Bet vai jūs gribet palikt ar Mani personiskā kopībā? - Šis paaicinājums ir mūžīgā Dieva Vārds, kas mudina būt patiesiem, labiem un derīgiem savā

ģimenē, tautā un Baznīcā.

Būt klāt pie «izšķiršanās siltītē» ir jau svētlaimes stāvoklis. Taču ar to vien nepieciešams! Nepieciešams mūsu pašu ilgas pēc miera svētlaimes un alternatīva izšķiršanās. Tas nozīmē: mums sevi jāplicēcina milestībā un sirds solījumā: Kungs, Tev ir miera vārdu, pieņem mani Tāvā stālītē! - Mēs katrs atsevišķais, esam paaicinātie gūt mieru un dzīvot miera. Kāpēc tad pasaulē tomēr nav miera? Kāpēc manai tautai vēl nav īsta miera? - Kā kristiešiem mums šīs vārds nedrīkst palikti vienīgi uz lūpām, tam jāiegulst sirdīs un jāgaismo ceļš Jaunajam gada mūsu pašu, mūsu tautas, kas, 50 gadus nospiesta, daļa kļuvusi neticīga,

un mūsu sabiedrības interesēs par godu DIEVAM UN TĒVZEMEI.

MIERA ZVANI

Šķiet - miera zvani
mani uz Dzīmteni sauc;
bet - savādi biedi,
svešnieki noskaņu jauc...

Kungs, ļauj nu skanēt
Dzīmtenē miera zvaniem,
dod mums savu mieru
kā toreiz Bētlemes ganīem!
Gaišu prieku un

DIEVA ŽĒLASTĪBĀM bagātu
1996.gadu

Alberts SPOĢIS

SVINAMĀS DIENAS 1996

- janvāri - Dievmātes svētki.
Miera diena.
- janvāri - Triju Ķēniņu diena.
- februāri - Jēzus upurēšana
svētnīcā (Sveču diena).
19. martā - Svētā Jāzepa svētki.
25. martā - Kunga
pasludināšanas diena.
7. aprīli - LIELDIENAS.
16. maijā - Kristus
debeskāpšanas diena.
26. maijā - VASARSVĒTKI.
6. jūnijā - Kristus Vissvētās
Miesas un Asins svētki.
29. jūnijā - Sv. apustuļu Pētera
un Pāvila svētki.
15. augustā - Dievmātes debesis
uzņemšanas un Māras zemes
Karalienes svētki.
8. septembrī - Dievmātes
Dzīmšanas diena.
1. novembrī - Visu svēto diena.
8. decembri - Dievmātes bez
vainīgās iēņemšanas diena.
25. decembri - ZIEMSVĒTKI.

CITAS IEVĒROJAMAS DIENAS

- No 18. līdz 25. janvārim -
oktāva par kristiešu vienību.
21. februāri - Pēlnu diena Lielā
Gavēna sākums. Šajā dienā stīn
grāvēti.
- aprīli - zaļā Ceturtdiena.
 - aprīli - Lielā Piektiena.
 - Jāievēro stingrs gavēns.
 - aprīli - Klusā Sestdiena.
 - novembrī - Visu tiecīgo
mirušo piemiņas diena.
 - decembri - Adventes I svētdi
ena.
- GAVĒNI**
- Stingrs gavēns -
Pēlnu dienā,
Lielajā Piektienā,
Ziemassvētku vigilijā.
Atturēšanās no gājās ēdienu -
visās piektdienās,
Lielajā Sestdienu.

LAI VEIKSME PAVADA VIENMĒR!

IRINEJS TJARVE GODAM AIZEJŪT

Zylpalākā nūvokorā
Dūmu vējputni skrin;
Pīrymst vacō bārza zorā,
Laiķu lūķus raisa, sīn.
*Egles mežā molā nūšolec -
Tōvs vēl bārzs un tovi mes;
Senu dīnu sapni, ilgys,
Slāptus myusu pazarēs.
Vari jaunu mōju uzceļt,
Kūkūs jaunus būrus vīlkt,
Kaidis reiz beji un kur beji,
Tur tev vairs naītīpt.
Nasājs vairōk kōjīs bosys,
Naudzīlēs tai vōlyudzis.
Vacais bārzs vīn, egles zaļošs.
Šoltķs dōrgōs atmīnōs.*
Idedz sveces egles zorūs,
Priks lai īnōk ustobā,
Tai kai bārnu dīnōs tōlōs
Sovā pusē dzymtājā.

Liekas, par pirmo Latvijas
katoļu garīdznieku, kurš
veiksmīgi lec ar izpletini, kļūvis
Ventspils prāvests Āgris
Levalds. Viņš veic Ventspils
robežsargu bataljona kapelāna
pienākumus. 33 gadus vecais
garīdznieks šo pārdrošo
lēcienu veicis no 800 metru
augstuma vietējos aviācijas
svētkos.

Pēc piezemēšanās viņš
izjutis lielu mieru un vieglumu,
ka ar Dieva palīgu viss laimīgi
beidzies. Lasītāji prāvestam A.
Levaldam novēl sekmīgi
strādāt dvēselu pestīšanas
darbu!

A. BUDŽE

JURISTU KONGRESS

Aizvadītā gada 9. decembrī Rīgā notika Latvijas juristu biedrības (LJB) 5. kongress. LJB dzima dziesmotās revolūcijas priekšvakarā - 1988. gada 17. decembrī.

Sis kongress krasī parādīja mums visiem, ka revolūcijas palu ūdeņi jau noskrējuši, ka daudzi ienēmuši augstus amatus, bet citiem tīcis mazumiņš un nu intereses šai biedrībai vairs nav agrākās. Te gan jātīzīmē, ka šajā biedrībā apvienojušies vairāki valstī cienījami juristi un valsts vīri. Arī šajā kongresā piedalījās divi ministri, trīs valsts un daži parlamentārie sekretāri.

Kongresu atklāja LJB kolēģijas prezidents V. Birkavs, kurš atzīmēja, ka juristi bijusi un paliks vadošā loma valstī, ka šis darbs biedrībai ir jātūrpina, ka viņš pats savas prezidenta pilnvaras gandrīz pēc septiņu gadu vadīšanas nolick.

Pēc tam no turpat 100 ūji kongresa dalībniekiem runāja atzīti juristi A. Borovkovs, A. Bunka, A. Dravnieks, V. Elksne, V. Belajevs, J. Ziemele, U. Pētersons, J. Vēbers un vairāki citi. No viņu vārdiem varēja saprast, ka mūsu valstī notiek arī tas, kas tomēr nav vēlams, ka juristi, tieši viņu biedrībai daudzos jautājumos atklāti, skaļi un noteiktī jāpasaika savs «nē». Ka tieši juristi jāsapņem, jāpīlnveido un jāvada sabiedrības doma, ka juristu biedrībai jāpāriet uz to darba režīmu, kuru nosaka un diktē šodienā.

Vienlaicīgi tika apspriests par LJB nodaļu darbu, jo ir jau labi apvienoties, bet jurista darbs saprotams ar speciālu un konkrētu darbošanos, ar devumu šajā jomā.

Zināms laiks kongresā pagāja apspriežot un izvērtējot izmaiņas LJB statutos.

LJB 5. kongress parādīja, ka Latvijas juristu rindās nav vairs vērojams agrāk tik saliedētais kopīgais sakausējums, šis kongress neapšaubāmi parādīja arī ko citu - ir izkristalizējusies tieši tā nelielā un tik nepieciešamā juristu kopa, kuri vēlas un pieprasī LJB darba turpināšanu un arī tā nepieciešamību.

Kongress ievēlēja jaunu prezidiu, kurš savukārt par prezidentu izvirzīja Aivaru Borovkovu.

**Pēteris SAKALIORS,
policijas pulkvežleitnants,
Latvijas policijas akadēmijas asistents.**

Ogre

kalendāru, rakstu par naudas vēsturi un tālidzīgi.

Tas viss nāk no J.Rihtera kolekcijas, kurā ir interesanti materiāli par mūsu himnas vēsturi un valsts karogu, Latvijas valsts prezidentiem un ģerbonu vēsturi, vairāki senāko gadu kalendāri, par pastmarku vēsturi un citi, etiķešu, vecu pasta atklātnu kolekcijas un tālidzīgi. Visu pat nav iespējams uzskaitīt, šo bagātību ipašnieks, kurš tās krājis gadiem ilgi, sveci netur zem pūra - publicē.

Par īpatnēju kolekcionēšanas veidu

A.MEŽMALIS

KOLEKCIJONĀRA BAGĀTĪBAS

«Zemtura» lasītājiem rēzeknieča Jāņa Rihtera vārds pazīstams no vairākām publikācijām, tajā skaitā arī par ministru prezidenta K. Ulmaņa Latgales braucieniem un citu. Turpinās viņa atmiņu stāstījumi par notikumiem Latgales novados pirms otrā pasaules kara un tā laikā, viņš publicējas arī Preiļu un Livānu novada kalendārā 1996. gadā ar padomiem makšķerniekiem, sēnotājiem sastādītu

REDKOLĒĢIJA: Valija Berkina – Jēkabpils, Jānis Elksnis – Latgales Kultūras centra izdevniecība, Pēteris Gleizdāns – Rēzekne, Anita Petkune – Krāslava, Antons Rancāns – Preili, Antons Slišāns – Balvi, Viktors Trojanovskis – Ludza, Pēteris Zeile – Rīga, Jānis Žugovs – Daugavpils, ārzemju biroja vadītājs – Alberts Spogis Minsterē.

«LATGALES PROMETEJA» GAISMAS SĒJA

PĒTERIS ZEILE

Iz cildeni kara lauka varoņi. Bet ne māzāk diži - savas tautas kultūras varoņi. Tādi, kas par jelkādu ipašu varonību nav domājuši, bet kuru nemirstīgais devums izaudzis no sūra, sīksta ikdienas darba, kaujoties ar dzives grūtībām un sadzīves nepilnībām. Sējot sev apkārt dzīvibas graudus.

Pie tādiem savas cīts gara stiprinātājiem un kopējiem pieder Andrijs Jūrdzs no Nautrānu pagasta Kārklinieku mājām. Nautrāni, Rogovka ir Latgales Piebalga, kas devusi veselu plējdi ne tikai Latgalē, bet visā Latvijā un tālāk pasaulei pažīstamu rakstnieku, dzējnieku, zinātnieku, kultūras darbinieku. Vairāki no viņiem beiguši augstas skolas, ieguvuši cienījamus amatus, nosaukumus un grādus. Bet viens no visslavenākajiem un legendārākajiem no viņiem - Andrijs Jūrdzs ne vienu dienu nebija gājis skolā, savas agrās darba gaitas kā bērns un pusaudzis - dzimtīvēks bija sācis muižas ganībās, plāvā un tirumā. Bet ar savām jau šūpuli mātes ieliktajām taisnības, patiesības un gudrības alkām, ar neatlaidojo, apbrīnojami mērķtiecīgo grību viņš kļuva par iestānu drukas aizlieguma Prometeju, tērptu pelēkajā Latgales Zemnieka mētelī un pastalām kājas. Viņa kājās vēl grīmst nebrēvis staignē, bet viņa seja jau gaismas apspīdīta.

Andrijs Jūrdzs rakstītā mācījās ar oglī uz bērza tāss, apguva vairākas valodas, lasīja dažādām tautām domātos preses izdevumus, grāmatas, kā čaklā bīte savācīgās gudrības nektāru savai tau-tai domātājās atziņu šūnās. Kļuva par Pašradi, Tautas Dziesminieku. Par gaismas alcēju un gaismas devēju savas malas nomāktajiem un pazemotajiem jaudim. Par simbolu savas cīts nesaļaužamībai un aizvien jaunai ticībai un cerībai. Jā, par simbolu, kas nozīmē ko daudz vairāk nekā vienu no daudzajiem, nekā redzamu stārp ciemēm redzamajiem vīriem. Viņš ir kā rīta zvaigzne - Auseklis, kas joprojām spoži mīrdz pie debesim, kad jau citas sākušas bālēt vai saules tuvumā zaudējušas spožumu... Šīs simbols dzīvo un dzīvos līdz ar Latgales etnosa vārdu.

Andrijs Jūrdzs - zemnieks, kurš kļuvis par vienu no izcilākajiem gara darbiniekiem 19. gadsimta otrās puses Latgales kultūras vēsturē, kas to

izgaismo pagātnes, sava laika un nākotnes dimensijās. Jo Andrijs Jūrdzs ir pārlaikmetīgs.

Andrijs Jūrdža vesturisko devumu un nozīmību, manuprāt, vislabāk izteicis dzējnējs Andris Vējāns.

Kotru godu pa orumam,

Kotru godu pa sējumam -

Godskērtu vainagi krōjās un krōjās -

Kai rudzu lauki pi Kōrkliniķu mōjas.

Kotru godu pa orumam,

Kotru godu pa sējumam -

Bez dīnasvyda,

Bez pusnakts dusas

Pa burēpām, pa vördeņam,

Pa stōsteņam, pa gudreībāi

Bez rymas, bez stōjas

Pi skola gaismēgas vōjas.

Godskērtu grōmotōs krōjās un

krōjās.

Divdesmit pīci sējumi atdūti tev,

Latgola - mōt!

Jā, bet atdots arī viss - visa dzīve - dienasvīdi un svētku dienas, pusnakts stundas un launagi īsie. Beigās - arī acu gaismu. Lai drukas aizlieguma tumsa legiōniem, pret visiem grāmatu un gaismas liedzējiem tautai - šiem muravijiem, korpiļiem, kaufmaņiem, valujevīem. Un

daudzīem mazāka kalibra krievu deržimordām, kuri nekautrējas pat pēc dievkalpojuma pie baznīcas raut no

rokām laukā sieviņām lūgšanu grāmatas ar latīnu druku.

Personības patiesīs lielums samērojams ar to grūtību mēru, kas cilvēkam jāpārvār, ejot uz savu mērķi. A.

Jūrdzs darbojas zem šķēršļu kalnu spaida, kas no gadsimta uz gadsimtu bija krājušies uz Latgales pļeciem.

Šodien atceroties un godinot Andriju Jūrdžu nozīmē, pirmām kārtām, iekārtīties savās sirdīs un pajautāt - ko

esam darījuši, lai cīņas izrauties no

grūtību, šķēršļu un dažkārtējās bezjēdzības pīnečiem? Jebšu, nozīmīši rokas, esam gaudīšies par

grūtījumiem laikiem un visas vānei melejusi tīkai citos. Un pārbaudit - cik

tālu esam tikuši, salīdzinot ar tādiem cilvēkiem kā Andrijs Jūrdzs - visā

sākumās tautas degsmi pēc gaismas un cilvēka cīņiegās dzīves. Viņš

atgādināja jaunajiem, kas devās uz

Pēterpili gūt zināšanas, ka tām būs

nozīme tīkai tad, ja tās ar uzviju

atgriezis savai tautai, bet nekūjis par

spīnīgiem ūvauktiem un iedomīgiem bīrokrātiem. Kūjis par dzīmtās puses

Jūrdzs...

Viņš ne viena neprāsīju pateicību un slavinājumus par saviem darbiem. Viņš vienkārši dzīvoja un strādāja. Un

neko nenopelnīja ar savu veikumu. Jūrdža lielākais gandarījums bija uzdzīvināt savu gara darbu radam un labam draugam - kaimiņam un katrai meitai izejot tautās - pa grāmatu pūrā.

Tāpat kā dažs labs bagātīgais ligavas pūrs nav ijj krietnā pūra lādei ietilpināms, tā arī A. Jūrdža paša rokām rakstīto grāmatu devums lauz sienas un aizsprostus. Kaut dedzis ugunsgrēkā, zudis karu un kraso pārmaiņu laikā, bet viss palikušais iet laudis, tiek nodots no rokas rokā, pieaug vērtībā, folklorizējas un leģendarīzējas. Bet pavīsam reāli - kļūst par vienu no Latgales gara vērtību pamatiem un stūrakmeņiem.

Lietojot Konstantīna Raudives jēdzienu - personīgais pārtop pārpersonīgajā. Personīga aizraušās, sākumslieta kļūst par vīstautas fenomenu.

Pārāg cīņas ceļā cīrtējā pret tumsas legiōniem, pret visiem grāmatu un gaismas liedzējiem tautai - šiem

muravijiem, korpiļiem, kaufmaņiem, valujevīem. Un

daudzīem mazāka kalibra krievu deržimordām, kuri nekautrējas pat pēc dievkalpojuma pie baznīcas raut no

rokām laukā sieviņām lūgšanu grāmatas ar latīnu druku.

Personības patiesīs lielums samērojams ar to grūtību mēru, kas cilvēkam jāpārvār, ejot uz savu mērķi. A.

Jūrdzs darbojas zem šķēršļu kalnu spaida, kas no gadsimta uz gadsimtu bija krājušies uz Latgales pļeciem.

Šodien atceroties un godinot Andriju Jūrdžu nozīmē, pirmām kārtām, iekārtīties savās sirdīs un pajautāt - ko

esam darījuši, lai cīņas izrauties no

grūtību, šķēršļu un dažkārtējās bezjēdzības pīnečiem? Jebšu, nozīmīši rokas, esam gaudīšies par

grūtījumiem laikiem un visas vānei melejusi tīkai citos. Un pārbaudit - cik

tālu esam tikuši, salīdzinot ar tādiem cilvēkiem kā Andrijs Jūrdzs - visā

sākumās tautas degsmi pēc gaismas un cilvēka cīņiegās dzīves. Viņš

atgādināja jaunajiem, kas devās uz

Pēterpili gūt zināšanas, ka tām būs

nozīme tīkai tad, ja tās ar uzviju

atgriezis savai tautai, bet nekūjis par

spīnīgiem ūvauktiem un iedomīgiem bīrokrātiem. Kūjis par dzīmtās puses

Jūrdzs...

Viņš ne viena neprāsīju pateicību un slavinājumus par saviem darbiem. Viņš vienkārši dzīvoja un strādāja. Un

moldāviem, azerbaidžāniem, uzbekiem, kazahiem un citām tautām. Bet Andrijs Jūrdzs līdz ar citiem saviem tautiešiem to uz visnoteiktāko norāda, kaut arī tādi krievu iztapaņas kā Jānis Sproģis un Sokolovs jau sāka darboties praktiski, sagatavojot latgaliešiem abēci krievu burtiem.

Andrijs Jūrdzs kā grāmatnieks, sacerētājs un rakstītājs no Nautrāniem sāk darboties, kad drukas aizliegums liezēla «Laikagrāmota...», kurā Jūrdzs paspēj nodrukāt savas pirmās dziesmas

«Bōreneite», Cik nelaimēigs esu» un vēl dažas. Un, kad iestājoties drukas aizlieguma naktī, citi censoji vēl ir bērnu autīgos vai arī nav dzīmuši. Taču drīz vien biezo - tūkstošu lappušu sēju-mu rakstītājam pievienojas citi -

Vincenta Leika, Jāns Seijs un Jēns Zeile, Piters Migliniks, Francis Šķesters un Jāns Silinieks, brāļi Staņislavs un Tadeuš Svilāni (no Varakļānu Lazziniekim) un vēl citi.

Kaut arī Gustavs Manteifels pēc pēdējās «Laikagrāmotas» iznākšanas 1871. gadā neko vairs latgaliski neraksta, viņš dala A. Jūrdža un viņa sekotāju domas par drukas aizlieguma antīhumāno, barbarisko raksturu.

1882. gadā viņš vācu avīzē «Hamburgischer Correspondent» publīcē rakstu «Russische Schrift und Sprachverbote» (Krievu aizliegums rakstīt un runāt), kurā cīta starpā uzsvērts: «Aizliegums lietot gadu simtus pierastās rakstu zīmes ir tas pats, kas barbarizē savu dzimto zemi. Tautām (t.i. lietuviešiem un Latgales latviešiem - P.Z.) atņemts dabīgais izglītības līdzeklis un tās grimst tālākā tumsībā». Patiesi, ja kāda lielākā tauta grib iznīcināt mazāku, tā vispirms iznīcina tās valodu.

A. Jūrdža darbojas ar patiesu enciklopēdista vērienu. Viņš sāk ar lūgšanu grāmatu pārrakstīšanu un paša savāktās latgaliskas folkloras pierakstītām drukas burtiem poļu ortogrāfijā un iziet lielos plašumos ar tulkojumiem no krievu un poļu periodikas, atdzējumiem un lokalizējumiem, stāstījumiem, tēlojumiem, dabas un tradīciju aprakstiem, aforismiem (to skaits tuvojas četriem simtiem), saimnieciskām gudrībām, origināldzejā, tā saukto «omūžigo gudrībām, spāsīgā mantā, pasaulgā varā, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?

Andrijs Jūrdzs bija nācis, lai modinātu un glābtu Latgales dvēsli. Jūrdža dzīve un liktenis lielā mērā ir visas latgalisku gribas nobeigta ar Konstantīna Raudives viedajiem un arī akutajiem vārdiem: «Ko līdz mums pasaulīgā manta, pasaulgā vara, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?»

Andrijs Jūrdzs bija nācis, lai modinātu un glābtu Latgales dvēsli. Jūrdža dzīve un liktenis lielā mērā ir visas latgalisku gribas nobeigta ar Konstantīna Raudives viedajiem un arī akutajiem vārdiem: «Ko līdz mums pasaulīgā manta, pasaulgā vara, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?»

Andrijs Jūrdzs bija nācis, lai modinātu un glābtu Latgales dvēsli. Jūrdža dzīve un liktenis lielā mērā ir visas latgalisku gribas nobeigta ar Konstantīna Raudives viedajiem un arī akutajiem vārdiem: «Ko līdz mums pasaulīgā manta, pasaulgā vara, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?»

Andrijs Jūrdzs bija nācis, lai modinātu un glābtu Latgales dvēsli. Jūrdža dzīve un liktenis lielā mērā ir visas latgalisku gribas nobeigta ar Konstantīna Raudives viedajiem un arī akutajiem vārdiem: «Ko līdz mums pasaulīgā manta, pasaulgā vara, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?»

Andrijs Jūrdzs bija nācis, lai modinātu un glābtu Latgales dvēsli. Jūrdža dzīve un liktenis lielā mērā ir visas latgalisku gribas nobeigta ar Konstantīna Raudives viedajiem un arī akutajiem vārdiem: «Ko līdz mums pasaulīgā manta, pasaulgā vara, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?»

Andrijs Jūrdzs bija nācis, lai modinātu un glābtu Latgales dvēsli. Jūrdža dzīve un liktenis lielā mērā ir visas latgalisku gribas nobeigta ar Konstantīna Raudives viedajiem un arī akutajiem vārdiem: «Ko līdz mums pasaulīgā manta, pasaulgā vara, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?»

Andrijs Jūrdzs bija nācis, lai modinātu un glābtu Latgales dvēsli. Jūrdža dzīve un liktenis lielā mērā ir visas latgalisku gribas nobeigta ar Konstantīna Raudives viedajiem un arī akutajiem vārdiem: «Ko līdz mums pasaulīgā manta, pasaulgā vara, ja mēs nebūsim glābūsi savas tautas dvēseli?»

Andrijs

AICINĀM DĀVINĀT

GRĀMATAS, LAIKRAKSTUS,
ŽURNĀLUS CITTAUTIEŠU
BĒRNIEM, TĀDĀ VEIDĀ
PALĪDZOT VINIEM APGŪT
LATVIEŠU VALODU

Rēzeknes 6. vidusskolā jau vairākus gadus sekmīgi darbojas latviešu valodas centrs. Skolotājus meklē jaunas darba formas, cēsās iepazīstināt audzēkņus ar mūsu novada kultūru, mūsdienu mākslu. Lai darbs sekmētos vēl labāk, aicinām dāvināt mūsu centram grāmatas, žurnālus, laikrakstus. Katrā saņemtajā grāmatā, žurnālā būs ielīmēta piemiņas zīme ar cienījamā dāvinātāja vārdu un uzvārdu.

Ar cieņu

LVC vadītāja R. IGOVEŅA

ATKLĀTA VĒSTULE
PROF. P. ZEILEM

CIEŅJAMĀIS PROFESORA KUNGS!

Kādreiz avīzē "Mōras Zeme" lasīju Jūsu, cienījamais profesora kungs, aicinājumu "Aktīvi atbalstīsim 'Draudzīgo aicinājumu'! «Varbūt Jūs, cienījamais profesora kungs, rastu iespēju palīdzēt mūsu latviešu valodas centram, kurš dibināts Rēzeknes 6. vidusskolā. Skola ir ar krievu mācībvalodu. Latviešu valodas centrs dibināts, lai veicinātu interesu un nostiprinātu valsts valodas ziņāšanas cittautei bērniem, lai dzīļāk un plašāk iepazīstītu kā bērns tā arī pilsētas iedzīvotājus ar latviešu literatūru, mākslu, ar latviešu tradīcijām utt. Centrā ir izstāžu zāle, kur divas reizes gadā notiek mūsu novada mākslinieku darbu izstādes - A. Rancāna, G. Rancānes, P. Gleidzāna, J. Igovena, H. Kuzminas-Svilānes u.c. Audzēkņi ar interesu un gribu mācīties latviešu valodai, bet, diemžēl, ne katrs skolnieks var atlauties nopirkīt grāmatas latviešu valodā (tās ir ļoti dārgas).

Varbūt Jūs, cienījamais profesora kungs, palīdzētu mūsu centram iegādāties kseroksu, jo bez tā mēs uz šo dienu nevaram strādāt tā, kā gribētos.

R. IGOVEŅA,
Rēzeknes 6.vidusskolas
latviešu valodas centra vadītāja

VAI MAZVĒRTĪBAS KOMPLEKSS?

10. decembrī aizvadītajā gadā Rīgā, Latviešu Biedrības namā notika vērienīgs sarīkojums, veltīts Latgales Prometejam, gaismas sējējam tumšajos drukas aizlieguma gados Andryvam Jūrdzam viņa 150 gadadienā. Tas pulcināja pilnu zāli līdzdalībnieku, taču neizpelnījās ne mazāko radio, TV un preses uzmanību. Varbūt šī ignorāncija arī rada to mazvērtības kompleksu latgaliešos, par kuru Jānis Klidzejs raksta savā jaunākajā vēstulē no tālās Kalifornijas: "Man vienmēr ir sāpējis mūsu puses ļaužu mazvērtības komplekss. Liekas, ka vainīga vēsture un arī tas, ka daļa mūsējo jūtas un arī tie, ka viņi būtu it kā citā tauta ar savu valodu. Bet latgaļu dialektis ir tikpat laba un vērtīga latviešu valoda kā tā, ko runā Rīgā.

Zēl, ka mūsu autori nav radījuši nevienu romānu (arī "Karoga" sacensībās), kaut viela ar Latgales tēmu tik plaša un dziļa. Vai tas pats mazvērtības komplekss tur savās važas mūsu dvēseles?"

Pēteris ZEILE

No P. ZEILES vērojumiem
Lasot "Karogu"

Mūsu kultūras smadzeņu rievas gludinošo ceļa rulli daži izdevēji uzskata par ātrgaitas kombainu, kas graudu vietā bīrdina dolārus un latus...

- Bet tradicionālā literatūras drava aizvien vairāk vēršas gladiatoru arēnā, kur valda princips: nosit par sevi vecāko, lai izbrīvētu sev plašāku vietu zem Mēness un zvaigznēm...

(Turpmāk vēl)

"...jūs ieiesiet latviešu literatūrā kā skaists zieds ar savu dabigumu, savām ipatnībām un oriģinalitāti kā valodas stila ziņā. Lūdzu, driet to."

Prof.J.A.Jansons

Latvīšu kultūrys latgalisku daļu, dimžāl, monomi it zudumā. Tā, kas loba navieļ Latgalai, pīcojas, sok - "Latvija kļūst vienotāka". Caur kū "kļūst vienotāka"? Pyrmom kuortom caur tū, ka katastrofālai strauji zaudēj sovu presi:

1) pagaistīt avīzē "Mōras Zeme",
2) apsastaujot žurnalam "Jauno Dzeive",

3) agonejūtis avīzē "Latgolas Bolss",
4) mūkūtis žurnalam "Katēlu Dzeive",

5) zam apsastuošonys draudim nūnuoktīt gruomotu izdūšonai.

Jaundibynuotajā "Latgales novada nedēļas laikrakstā "Zemturus" lellokuo daļa rokstu nav nūvoda volūdā (taipat kā pats izdavuma nūsaukums sovā leidzeibā ar "Latgales Laiku"). Taidejādi presē Latgolys bolss, zaudējut sovu bolsu, "dara Latviju vienotāku" - it visiem tautiešiem par

prieku un godu.

Myusu tryminīki, puorsutūt vesus pādējūs presis resursi uz Latgolu, beja cerejuši, ka tī byus par pamatu latgalisku presi atteisteibai pošā Latgolā. Šuos cereibys uz latgalisku volūdys, presis un kultūrys saglobuošonu un atteisteibu nav pīsapiļdejuši un, taidā gaitā ejūt, tuos izarudeisīs par piļneigi zaudātām cereibom.

Puorprosta Latvejīš vīnuotibys styprynuošona teik veicynuota ari ar školu paleidzeibu. Latgalīšu volūdu Latgolys školtušu namuocu.

Taitod pi dzeiveibys volūdu nauzturni presen, ni škola.

Leidz ar tū vīnys paaudzis laikā latgalīšu volūda paliks tikai giminēs, sātūs. Taidā stuovūkli atstauta nakupta tei neikuluos un zaudēs sovu katalizatora lūmu kultūrys dzeivē.

Šymā sakārā, storpi cytu, kai seika,

bet zeimeiga detaļa atzeimejama taida, ka A. Jūrdzā pīminis vokorā puorprostu vīnuotieba pīteice sevi ari taidā veidā, ka dažs lobs nu runuotojim, vīnojūt obys volūdys, pat Andryvu Jūrdžu sauce par Andreju Jūrdžu (taida pat cēnšonu kai dažkuort nu Rancānim taiseit Rencēnus, nu Drycānim - Dricēnus u. tml.).

Tī, kas latgalīšu volūdys neidēšonu un atmesšonu isādūmoj par "vienotākas Latvijas" styprynuošonu, nasaprūt, ka nūteik teiši ūtraiži - ar tū Latveja kliusti vīnuotu, naboguoka un ari rusifikacejai vīgluok pīcējama, suokumā sadzeivē un vāluok ari viers tuos. Jo kurs tod is liutuot nakuptu Žargona volūdu, jo var iztikt bez kauna, byut kai cytu, civilizēti, lituot pareizu, kūptu volūdu, un turpat uz vītys tei ir krīvu volūdu.

Bet latgalīšu volūdai ir juodzeivoj,

tuopēc tei juokūp. Kuopēc juodzeivoj? Tuopēc, ka: 1) tei kolpoj na tikai giminēiskā sadzeivei, tuos tradīcionalitatei, bet leidz ar tū ari dzymtā sakņotuosis vīspuorciļveicyskuos moralis, tykumiskūs irodumu stabilizācējai; 2) tei kolpoj leidzšīnejuo literāru un vīspuor kultūrys montuojuma puorjīmšonai un tuo vierteibu funkcionēšonai šūdiņ; bez dzeivuos kūptuos volūdys literatura kliust nadzeivs arhīvu materiāls; 3) naapšaubama, vīsu atzeita ir dzymtuos volūdys lūma daiļradis procesā, volūdys nīanseiteibys, izteiksmibys zīnā (storp cytu, tū aplīcīnoj ari O. Kūkōja jaunais dzeijs kūpuojums). Jau F. Trasuns šāidā sakārā sovā laikā raksteja: "...vineigais veids, kai cylvāks vīspiļneiguok var atkluot smolkokuos izjutys, ir tī vuordi, kū muote kotram idavuse." Nobeigums 4. lappuse

AICINĀM AUTOIPAŠNIEKUS PARAKSTĪT PROTESTU PRET 100 Ls APDROŠINĀŠANAS TARIFU

reālu apdrošināšanas tarifu.

CITĀS EIROPAS VALSTĪS VĒL NAV VIENOTA TARIFA

Tarifs atkarīgs no autošānas jaudas, tās vecuma, nobraukto kilometru skaita un šofera pieredzes (braukšanas pieredzes ilgums gados).

Vienotais tarifs ir tikai Latvijas alkātīgo politikā un atsevišķu paputējušu, līdz ausim parādos iesīgušu darboju izdomājums, lai, izmantojot Latvijas iedzīvotāju muļķību un politikā pērkamību, izpumpētu no autošānu ipašnieku kabatām naudu uzdzīvēi un visas Latvijas privatizācijai.

Laiks, kad reklāmu apdullināti pilsoni paši labprātīgi nesa naudu blēžiem no Interprogrammā vai tamīldzīgām "vklaudīku" firmām, ir pagājis, iedzīvotāji, BB bankrota izmocīti, labprātīgi naudu nenesīs

pat uz "drošām" bankām. G-24 kreditu straumīte ir izsikusi.

Tāpēc Latvijas darboņiem nekas cits neatliek kā 100 latu izspiešanu no katraš gīmenes padarit par obligātu.

JA NEATDOD NAUDU BRĪVPRĀTĪGI, TO ATŅEMS OBLIGĀTI

Tagad neviens neprasis brīvprātību un neviens nesolis šo simtu pēc viena gada atmaksāt ar 70% lielu peļņu gadā. Tagad katrai latvju gīmenei simts jāzīliek tāpat brīvprātīgi, un par to vienīgais prieks, ir miglaini solījumi, ka nerīdis virsū noliguts banditus, ja viņas auto nejausi saskräpējis sānus kādam "mersim", kurš pieder skūtgāvīm izsītējam vai krāpniekam ar politiski ietekmīgiem draugiem.

Atdodot Latvijas telekomuni-

kācījas citvāstu pārziņā, Latvijas valsts paredzēja, ka tarifu pieaugums nedrikst būt neierobežots, ka maksas par telekomunikācijām nedrikst pārsniegt 4% no ienākumiem.

CEĻŠ UZ EIROPU? UZ ĶĪNU!!!

Bet pašreizējie Ministru kabinetā noteikumu projektu sacerētāji atvēl 10% no videjiem gada ienākumiem vienam šauram apdrošināšanas veidum un publiski presē iesaka invalidiem un pensionāriem, kuri nespēš šo maksu nomaksāt, attiekties no savām mašīnām un "kā Ķīnā" sākt pārvietoties ar velosipēdiem. Šo apsvērumu dēļ mēs pēc ilgstosām pārdomām nolēmām būt par starpnieku parakstu vākšanā, lai mēģinātu pārliecīnat likumdevējus, ka 100 Ls tarifs obligātajai apdrošināšanai ir autoipašnieku aplaupišana.

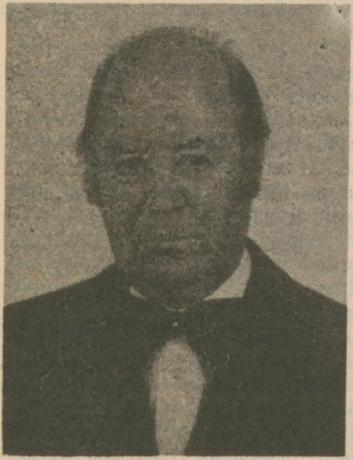
JA KATRU BRAUCAMO vajadzēs apdrošināt par 100 latiem, tad vidējai gīmenci būs jāšķiras no vienas mēnesēšalgas. Ja "Mercedesam" ieuktēs sānus, tā ipašnieks saņems vismaz 1000 Ls, bet ja "Zigulitim" - tikai dažus desmitus vai simtiņu. Nav vērts rēķināt, uz kādu summu apdrošināšanas kompāniju ekspertu vērtējumā var pretendēt "Zaporozeca" ipašnieks, kas, starp citu, maksā tikpat lielu apdrošināšanu, kā braucējs "Mercedesā". Nabagie apmāksas bagāto rēķinus.

Agris LIEPIŅŠ,
"Dienas Bizness" karikatūru nodaļa

Nr.p.k.	Vārds	Uzvārds	Dzīves vieta	Paraksts
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				
21.				
22.				
23.				
24.				
25.				
26.				
27.				
28.				
29.				
30.				
31.				
32.				

Aizpildītās anketas, lūdzu, sūtiet uz laikraksta Dienas bizness redakciju! Mēs regulāri informēsim lasītājus par savāko parakstu skaitu un iesniegsim tos Ministru prezidentam Andrim Šķēlem tieši rokās. Mūsu adrese: Dienas bizness, Balasta dambis 3, a/k 2, LV 1081, Riga

GODINA IZCILU ŽURNĀLISTU

Ignats Blaževičs - Latvijas brīvības cīnītājs

Demokrātijā ir tā: prese aizstāj lielgabalus un ložmetējus; preses vara ir vairāk par ložberiem. Mūsu

Latvijas brīvību izcīnīja tādi trimdas rakstu vīri kā Andrejs Eglītis, Juris Sinka, Ignats Blaževičs, Alberts Eglītis, Viktors Irbe un daudzi citi. Zināms, šajā cīņā sava loma bija mūsu organizācijām un atsevišķiem trimdiniekim karavīriem, sabiedriskiem darbiniekiem. Taču avangārdā arvien atradās preses haubices.

PBLA Kultūras fonds atcerējies mūsu ražīgo un neatlaido cīnītāju par brīvu, neatkarīgu Latviju ar spalvu rokā, piešķirot viņam goda balvu «Par ilggadīgo un nacionālpolitiski nozīmīgo darbu žurnalistikā». Viņa cīņas arēna ir latviešu un vācu brīvā prese: rakstījis gandrīz visos trimdas izdevumos un arī vācu brīvā prese, kā arī bieži piedālījies ar referātiem dažādās internacionālās sanāksmēs, ar saviem jautājumiem satraucot un atmaskojot komunistu propagandistus un

zinātniekus.

Ignats Blaževičs dzimis 1913. gada 31. augustā Latgales nosturi - Indras pagastā. Pēc Daugavpils valsts ģimnāzijas beigšanas, iestājās skolotāju seminārā Rīgā. Tad nāca obligātais karadienests, tā laikā pabeidza instruktora rotu Jelgavā un Latvijas Kara skolas virsnieku vietnā nodalā. Kara sākumā atradās Lītenes nometnē, no tās bēgot, nonāca vācu gūstā, atbrīvots tikai 1942. gada pavasarī. Un tad tikai pabeidza skolotāju semināru. 1944. gadā iesaukta Latviešu legionā, bet drīz saslima ar Tbc. Pēc kara pārskolojās Minhenes tehnikumā. No 1965.-1968. gadam bija ziņu redaktors un komentators Brīvības raidījā. Šajā laikā pārgāja pilnīgi uz žurnalistiku. Bija Brīvās preses apvienības sekretārs Minhenē, rikoja preses kongresus u. c. sanāksmes, arvien norādot latviešu tautas

stāvokli Latvijā komunisma jūgā.

Blaževiča cīņas raksti ir konkrēti un nesaudezīgi, jo runa iet arī arī par nācijas brīvību, pret apspiedējiem. Viņa rakstus lasām tagad arī vairākos Latvijas izdevumos. Blaževičs publicējas galvenokārt «Freie Presse Korrespondenz» u. c., lietuviešu laikrakstā «Elta» un gada grāmatā. Viņš recenzējis latviešu un vācu grāmatas abās šajās presēs. Latviešu interešu aizstāvēšanai, Blaževičs dārījis iesniegumus Bavārijas ministru prezidentam Dr. Gopelim un Dr. Strausam, kā arī kancleram Dr. Kolam, diskutējis ar PSRS ārlietu ministrijas preses šefu G. Gerasimovu Minhenē, veicis diskusiju duetus ar Krievijas konsulu un viņu profesoriem vācu kristīgo sociālistu politiskajos centros Šternbergā, Badkreutā un citur.

Izmantojot starptautiskā žurnālista pasi, Blaževičam kā vienīgajam

latviešu žurnālistam bija iespēja tikties ar Baltijas valstu okupācijas karaspēka virspavēlnieku ģen. Majorovu vīna štābā Rīgā, kur runājis par okupācijas izbeigšanu, karaspēka izvešanu un Skrundas radiolokatora darbības izbeigšanu. Viņš kā pirmais ir apmeklējis slaveno Stūra māju, kur runājis ar KGB priekšnieka vietnieku ģen. J. Trubiņu par moku kambariem, apmeklējis Centrālcietumu, Stingrā režīma cietumu, Sieviešu cietumu kā arī Daugavpils cietumu un nepilngadīgo noziedznieku cietumu Cēsis. Sarunas ar to direktoriem ievāktas zīpas par apstākļiem ieslodzījumā, ko publicējis latviešu presē. Šķiet, mums nav otrs tik drosmīga un neatlaido žurnālista, kas sevi visu atdevis tik svarīgajam preses darbam.

Atzinība pienākas KF preses daļai par mūsu drosmīgā žurnālista apbalvošanu. Novēlam Ignatam Blaževičam spēku un darba prieku turpmāk preses laukā, kur arī samērā maz sekmiņu un drošu žurnālistu! Dieva svētību un izturību!

A. SPOGIS

NO AIZMIRSTĪBAS SALNAS GLĀBTS ZIEDS

Mēs, tā teikt, vecākā paaudze dažreiz sūrojamies un esam nobažījušies, ka jaunatne Latgales kultūrvērtības uztver ne tā, kā gribētos, ka jauniešu vidū ne tik bieži dzīrdam latgaliešu valodu, kā gribētu. Bet varbūt šīm bažām nav īsta pamata, varbūt vairāk jābaidās no kā cita, piemēram, no valodas piegrūzījuma ar nelatviskiem vārdiem. Guntis Eniņš laikrakstā «Diena» raksta: Lūdzu, nesakiet «O'kei!» Kāpēc jūs nonieciniet latvisko «labi»? Lūdzu, nesakiet «Cau!», jo tāda vārda latviešiem nav. Sakiet: «Dievs palīdz!» - vai sakiet: «Labrit!» «Labdien!» «Labvakar!» «Ar labu nakti!» «Ar Dievu!» «Cik brīnišķīga latviešu sveicienu bagātība!»

Tālāk gribas pastāstīt tieši par pozitīvo apkārtnes jauniešu uzvedībā un rīcībā. Arvien biežāk šie videjo un augstāko mācību iestāžu audzēkņi ir ciemiņi muzejos, vēsturiskās vietas, bibliotēkās, uzmanīgi ieklausās vecāku cilvēku atmiņas.

Saviem kursa vai diplomdar-

biem arvien biežāk izvēlas vietējās izceļsmes kultūras darbiniekus. Piemēram, Dekšāru skolas bijusi skolotāja Iveta Caune, Rēzeknes Augstskolas studentes Inta Locāne un Gunta Nagle. Dekšāru pamatskolas skolotāja Helēna Maijere dramatiskā pulciņa iesstudējumos veiksmīgi izmanto tektus no vietējās dzīves. Šoruden, atzīmējot ievērojamā profesora Leonarda Latkovska 90. dzimšanas dienu, pārliecinoši un radoši savas zināšanas parādīja jaunā skolotāja Gunta Svilāne, kura strādā Dricānu vidusskolā. Minēšu vēl spilgtāku piemēru no Varakļāniem. Latvijas Mākslas akadēmijas studente Ineta Indāne diplomdarbam varēja izvēlēties ikvienu no tagad populāriem māksliniekim un, konsultējoties ar viņiem, savu diplomdarbu uzrakstīt ērti, ātri un viegli, sēdot pie rakstāmgalda. Bet viņa no izskata sīka un trausla, nu jau divu bērniņu māmiņa, nebaudījās ne grumbuļaino lauku ceļu, ne nikno suņu, kādi tagad apsargā gandrīz katru māju, izvēlējās jau aizsaulē aizgaušo novadnieku, «kura», kā diplomdar-

ba tekstā raksta Ineta, vārdam nav Latvijas mēroga skanējums. Bet domāju, bērniem novada vēstures stundās starp daudzajiem tā laika kultūras darbinieku vārdiem būtu jādzird arī Konstantīna Broka (1914-1982) vārds. Lai uzrakstītu šo darbu, uz daudzajiem jautājumiem meklēju atbildi viņa dzejā, vietās, kur Konstantīns Broks dzīvojis un strādājis, viņa radu, draugu, paziņās un visbeidzot - viņa gleznās.

«Es gribētu pateikties cilvēkam, kurš, aizejot no mums, atstājis darbus, no kuriem mācāmies dzimtenes dabas vienreizību.»

Latvieši ir zemnieku tauta, arī K. Broks dzīvei spēkus smēlies zemes smagumā un tās smaržā:

Zeme, ko skumsti pēc ziediem un vasaras jaukas

Mežos kam izskan tik drūmi tavs vaidis?

Reizi tak pāries šīs brāzmainās rudeņu aukas.

Sejā no jauna plauks ziedoņa smaids»

Dzejolis «Zemei»

Taču sevi vislabāk K. Brokam izdevies atklāt krāsu mākslā. Lai

cik pūlējusies jaunā māksliniece I. Indāne, diez vai izdevies viņai noskaidrot par visām mākslinieka izstādēm. Ja kādam avīzes lasītājam kas zināms vēl par šo cilvēku, lūdzam uzrakstīt redkolēģijai.

Tā, pateicoties Inetai Indānei Dekšārēs ir vēl viens no aizmirstības salnas paglābts zieds - daļēji jau piemirstais mākslinieks. Labu veiksmi, Ineta, arī turpmāk!

A. PILOPUKA
Dekšārēs

VILIS DZĒRVINIEKS

I.K.
pataupi sevi nākošajam dzejolim -
šim rīts nedeva nobeigumu
viņš nolija kā lietus
no bezmākonāinām debesīm
un telpa bija aplūdināta
un glāstu kailums peldēja
uz to pusē kur saullēkts
Milestību darina

starp paudzēm
nav tukšuma
laiks ir gājis
dažādas draudzes
pie altāriem stājušās
dažāda garduma kumosi
biedriem un kungiem
gurķstējuši pa kungiem
no dvēselēm parādi
nemēti un nav atdoti
laiks nav veltīgi izniekots rādās
tās pauzdes
vēl pastāv
tās draudzes -
saudzējet

kāpēc es ieraudzīju kāpēc
kāpnes
kāpēc gribēju vēl augstāk
lauzt
savu izturības galotni
notika
tā ka apreiba galva
balva
bijā tavas zibošās acis
sacīsim
tikai vienīgi par to
prātojam
mēs pavisam ko citu
krituši
no tām kāpnēm
apņemti
ar teorētisku vārdu:

GRĒKS
apmaldījos vēlā rudens naktī
un aizsākās mans brišanas ceļš
pa kaktu milestībām pa
neuzrakstītiem dzejoliem pa
apmaldījos un vairs nevarēju
pažīt
sofus - balsis - pieskārienus - acis
visapkārt kā izplūdis akvarelis
spīdēja laiks un viņam pierē
bijā vienlīdzības zīme
es sapratu viņš palīdzēs
atpakaļceļš kaut kur tuvu
Tu nekad nesajutīsi
kā raud kļaujojošs vīrietis

anekdote no mutes mutē
bariņš vīriņu vārtrūmē
man mēle loti kut
anekdote gribētos dzirdēt
bet lai paliek -
man garšo šprotes effā
atgriežu bundžīnu
garšo dzidrais un rūgtais
atkorkēju viņu
laba dzīra
sūcu un aizmirstu -
vai tā pēdējā milestība
savā nāvē mira.

Iespiedloksne, metiens - 1000
eksemplāru.
Datorsalikums un aplaušana Solveiga
Sarkane. Iespēsta Rēzeknes
tipogrāfijā Baznīcas iela 28.

LATGALIŠU VOLŪDAI JUODZEIVOJ...

Sākums 3. lappuse

Tuopiec Latgolys školuos blokus vysom cytom volūdom juo-muoca arī literaruo latgaliju volūda. Tei ir juouztur dzeiva, tuo-piec tei juokūp zynuotnei un juo-muoca školos.

Priksnūteikums latgaliju volūds izkūpšonys dorbam ir

pareizraksteibys nūteikumu pījimšona. Lai kūptu, juozyna, kū un kai kūpt. Par tū jau ir bejušys puorrūns. Pamatā bytu juojam formys, kas tyvuokys dzīvai literarai sarunu volūdai, izrunai, prūtams, na bez šūs formu saskaņuotibys ar vyspuoreigim volūdys lykumim.

Volūdys regionali etniskuo

sovdabeiba ir kotrys nacejīs boguoteiba. Un tei nabuytu juojuac ar taidu jiedzīni kai separatijs, kai tū vīns ūtrs dora. Nāzyn, kuopie?

Boguota, izkūpta latgalisku sovdabeiba vairoj vysys Latvejis boguoteib. Latgaliju volūda nav vys napareizuo latvišu volūda, taipat kai poši latgalīši nav

napareizi ticeigī latviši, bet ir latviskumam un tuo myužeigu-mam ticeigī un darbeigī latviši, un navys latviskuma profanizētouji, kai tū iztāloj tū, kas tikai sevi uzskota par pareizi ticeigim. Etniskū daudzveideibu kai boguoteibu naspiej nūvertēt aprūbežuotys un valdēt kuoras vaļstis un tuom kolpuojuši cylvāki.

Taitod: byus stypra Latgola, stypruoka byus arī Latveja.

«Haloo» operators var jūs informēt, kādi ziņojumi sūtīti, ja esat bijis ārpus darbības zonas (atomašīnā, izmantojot autoadapteru caur uztvērēja tipveida antenu, palielinās peidžera darbības zona un sakaru kvalitāte).

Peidžeru tīklu «Haloo» 1994. gadā izveidoja Latvijas Valsts radio un televīzijas centrs, šis ir vienīgais visu Latviju aptverošais tīkls. Pakalpojumu tarifi: teksta peidžera cena - 95 Ls, abonēšanas maksā mēnesī - 13 Ls, ciparu - attiecīgi 60 un 7 lati. Maksā par reģistrāciju - 8 Ls, autoadaptera cena - 19 Ls.

Interesentus Preiļu rajonā lūdz griezties Preiļu radio reļeju stacijā pie B. Kalniņa, tel. - 22781.

HALLO - PEIDŽERU TĪKLS!

«Haloo» abonent. Ziņojumu nodošanai operatoram Rīgā, Daugavpili, Rēzeknē, Preiļos, Līvānos un citās pilsētās izmanto vietējo tālruni, pateicoties šai priekšrocībai, nav jāraizējas par tālsarunu izdevumiem, ja ziņojums tiek nosūtīts, atrodoties ārpus Rīgas. Var izmantot arī tālsarunu sistēmu, nodot ziņojumu no ārvalstīm.

«Haloo» piedāvā un apkalpo

maksimālais garums - 67 zīmes, atmiņas ietilpība - 14 lappuses, otrs - ciparu zīmju ziņojumus, viena garums 12 cipari, atmiņas ietilpība - 8 lappuses.

Peidžeru galvenā funkcija ir informācijas uztveršana, taču tas var veikt arī citus uzdevumus. Piemēram, organizācija var savus ziņojumus noraidīt vienlaicīgi vairākām personām, var noteikt laiku, kad informācija nosūtāma,

Latgales novada nedēļas laikraksts.
Redkolēģija.
Dibinātājs - A. Rancāna
izdevniecība.

Masu informācijas līdzekļa reģistrācijas apliecība Nr. 1609.
Iznāk no 1994. gada 30. decembra,
reizi nedēļā - piektīnās.

Izdevēja norēķinu konts Latvijas Unibankas Rāzna filiālē Preiļos Nr. 468425, izdevēja adrese: A. Upīša ielā 3-49, LV-5301, tālrunis 21516.

Lai nosūtītu ziņu «Haloo» abo-

nētām.